

ประเทศบรูไน

1. ข้อมูลพื้นฐาน

สภาพภูมิประเทศ

บรูไนมีพื้นที่ 5,770 ตารางกิโลเมตร ทิศเหนือ จรดทะเลจีนใต้ ทิศตะวันออก ทิศใต้ ทิศตะวันตก ติดรัฐซาราวักของ มาเลเซียพื้นที่ของประเทศแยกเป็น 2 ส่วนที่ไม่ติดกัน คือด้านตะวันตกและด้านตะวันออก โดยที่ประชากรร้อยละ 97 อาศัยอยู่ด้านทิศตะวันตก และมีประชากรเพียง 10,000 คนที่อาศัยอยู่ด้านทิศตะวันออก ซึ่งพื้นที่เป็นภูเขาจำนวนมาก ภูมิอากาศจะมีอุณหภูมิสูงตลอดปี และมีฝนตกชุก

ประชากร

มีประชากรประมาณ 422,000 คน โดยมีความหนาแน่นของประชากร 65 คนต่อตารางกิโลเมตร แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ มาเลย์ร้อยละ 75.8 จีนร้อยละ 15.2 และอื่นๆร้อยละ 9

ภาษา

ภาษาราชการ คือ ภาษามลายู (Malay หรือ BahasaMalayu) ภาษาอื่นที่ใช้ คือ ภาษาอังกฤษ จีน และภาษาท้องถิ่น

สกุลเงิน

เหรียญบรูไน (Brunei Dollar: BND) อัตราแลกเปลี่ยน 1.387เหรียญบรูไน ต่อ 1 เหรียญสหรัฐฯ 1 เหรียญบรูไน ต่อ 23.73บาท(มีนาคม 2558)

เวลา

เร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง

เมืองหลวง

บันดาร์ เสรี เบกาวัน (Bandar Seri Begawan) เมืองหลวงของประเทศบรูไน ก่อตั้งเมื่อคริสต์ศตวรรษที่ 8 (พุทธศตวรรษที่ 13) ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของแม่น้ำบรูไน มีพื้นที่ 1,395 ตารางกิโลเมตร มีประชากรประมาณ 1.4 แสนคน โดยมีชาวบรูไนกับมาเลย์เป็นประชากรหลัก และมีชาวจีนอาศัยเป็นชนกลุ่มน้อย

มีเมืองสำคัญๆ ได้แก่ เมือง Brunei-Mauru, Belait, Temburong และ Tutong มีท่าเรือสำคัญคือ Muara Port ส่วนท่าอากาศยานที่สำคัญ ได้แก่ Brunei International Airport

ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของเมืองบันดาร์ เสรี เบกาวัน มีหลากหลาย สถานที่สำคัญทางศาสนา คือ มัสยิดสุลต่าน โอมาร์ อาลี ไชฟัดดิน ซึ่งเป็นมัสยิดทองคำสไตล์อิสลาม ส่วนถ้าหากต้องการชมวิถีชีวิตผู้คน สามารถไปที่ หมู่บ้านริมน้ำ Kampong Ayer ติดแม่น้ำบรูไน ยาวกว่า 8 กิโลเมตร ที่แห่งนี้นับว่าถูกบรรจุเป็นมรดกโลก มีผู้อยู่อาศัยกว่า 3 หมื่นครัวเรือน และอายุมากกว่า 1 พันปี

ระบบการปกครอง

มีการปกครองระบอบ Constitutional Sultanate คือกำหนดให้สุลต่าน ทรงเป็นอธิปัตย์ คือเป็นทั้งประมุข นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม นายกรัฐมนตรีต้องเป็นชาว บรูไนเชื้อสายมาเลย์โดยกำเนิดและจะต้องเป็นมุสลิมนิกายสุหนี่ มีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด ใช้กฎหมายจารีต

ประเพณีของอังกฤษ (English Common Laws) สำหรับชาวมุสลิม ใช้กฎหมายอิสลาม (Islamic Shari'a Law) ไม่ยอมรับเขตอำนาจโดยบังคับของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ

วันหยุดนักขัตฤกษ์

New Year's Day	: 1 มกราคม
Chinese New Year	: 24 มกราคม
National Day	: 23 กุมภาพันธ์
Hari Raya Aidiladha	: 6 มีนาคม
First Day of Islamic - New Year	: 26 มีนาคม
Anniversary of The Royal Brunei Armed Forces	: 31 พฤษภาคม
Prophet Muhammad's Birthday	: 4 มิถุนายน
The Sultan's Birthday	: 15 กรกฎาคม
Israk Mikraj	: 5 ตุลาคม
First Day of Ramadhan	: 17 พฤศจิกายน
Anniversary of The Revelation of The Quran	: 3 ธันวาคม
Christmas Day	: 25 ธันวาคม
Hari Raya Aidilfitri	: 16 ธันวาคม

2. ข้อมูลการค้า

บรูไน มีระบบเศรษฐกิจเป็นแบบตลาดเสรี ภายใต้การดูแลของรัฐ รายได้หลักของประเทศมาจาก น้ำมัน ประมาณ 48% และก๊าซธรรมชาติ ประมาณ 43% นับเป็นประเทศผู้ผลิตน้ำมัน รายใหญ่อันดับ 4 ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากอินโดนีเซีย เวียดนาม และมาเลเซีย คือประมาณ 2 แสนบาร์เรลต่อวัน และผลิตก๊าซธรรมชาติได้มากเป็นอันดับ 4 ของโลก คือ ประมาณ 1.2 ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวัน ในปี 2553 อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของ บรูไน ขยายตัวร้อยละ 0.5

ตลาดส่งออกที่สำคัญ: ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย ออสเตรเลีย และเกาหลีใต้

ตลาดนำเข้าที่สำคัญของพม่า: สิงคโปร์ มาเลเซีย ญี่ปุ่น และออสเตรเลีย

สินค้าส่งออกที่สำคัญ: น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ เครื่องนุ่งห่ม

สินค้านำเข้าที่สำคัญ: เครื่องจักรกลและสินค้าอุตสาหกรรม อาหารและเคมีภัณฑ์

3. การวิเคราะห์ SWOT

จุดแข็ง (Strength)

1. บรูไนเป็นประเทศที่มีกำลังซื้อสูง และมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการเติบโตของภาคที่มีใช้น้ำมัน โดยเฉพาะภาคการค้าน้ำมันและการค้าส่ง การก่อสร้าง และการขนส่งคมนาคมจะเป็นตัวส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจต่อไป และรัฐบาลพยายามที่จะผลักดันให้มีโครงการต่างๆ เกิดขึ้น
2. สินค้าสำคัญที่บรูไนมีความต้องการสูงเพื่อใช้ในการบริโภคและในอุตสาหกรรมคือ เหล็ก เนื่องจากบรูไนยังไม่มีการผลิตเหล็กภายในประเทศ

โอกาส (Opportunity)

1. บรูไนเป็นประเทศที่ขาดแคลนแรงงาน เนื่องจากมีประชากรน้อย จึงต้องพึ่งพาแรงงานต่างชาติทั้งในภาคเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก แรงงานส่วนใหญ่มาจากประเทศอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ไทย อินเดีย และ บังคลาเทศ โดยภาคเอกชนเป็นแหล่งการจ้างงานส่วนใหญ่ ส่วนที่เหลือเป็นการจ้างงานในภาครัฐบาล
2. ปัจจุบันบรูไนพยายามใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ในการสร้างความหลากหลายทางเศรษฐกิจ เนื่องจากบรูไนมีทรัพยากรที่เหมาะสมสำหรับการผลิตกระจก ซึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้ ได้มีการลงนามใน MOU ระหว่างบริษัทของฝรั่งเศสและบริษัทร่วมทุนของรัฐบาล (Bruglass) เพื่อลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตแผ่นกระจก

จุดอ่อน (Weakness)

บรูไนมีข้อจำกัดทางการค้าที่เคร่งครัดมาก เกี่ยวกับการกำหนดข้อบังคับในการนำเข้าสินค้าประเภทอาหาร ซึ่งจะต้องเป็นอาหารฮาลาลเท่านั้น โดยเฉพาะเนื้อสัตว์ ได้แก่ เนื้อโค กระบือ แพะ แกะ และไก่ ซึ่งเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่รับผิดชอบของบรูไนคือ กระทรวงศาสนา (Ministry of Religious Affairs) และกรมเกษตร กระทรวงอุตสาหกรรม (Ministry of Industry and Primary Resources) จะต้องไปตรวจโรงงาน เพื่อตรวจสอบกรรมวิธีการผลิต การเก็บรักษา ฯลฯ เมื่อผ่านการตรวจสอบและได้รับการรับรองแล้ว จึงจะสามารถส่งสินค้าไปจำหน่ายในบรูไนได้ ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้ทำให้เกิดความล่าช้าและไม่คล่องตัวในการนำเข้าสินค้าอาหารไปยังบรูไน

ปัญหาและอุปสรรค (Threat)

1. ขั้นตอนและกระบวนการสั่งซื้อและขนส่งสินค้าของบรูไนไม่คล่องตัวโดยเฉพาะบริษัทขนาดใหญ่ที่มีชาวสิงคโปร์ร่วมลงทุนอยู่ด้วย การนำเข้ามักจะขึ้นอยู่กับนักธุรกิจสิงคโปร์ ซึ่งจะต้องมีการขนส่งผ่านทางสิงคโปร์ก่อน

2. การขนส่งสินค้าทางเรือเป็นอุปสรรคมาก เนื่องจากเรือที่บรรทุกสินค้าไปบรูไน มีสินค้าเฉพาะเที่ยวขาไป แต่ไม่มีสินค้าในเที่ยวขากลับ ประกอบกับประเภทของเรือ ที่ใช้บรรทุกสินค้าในการส่งออกและนำเข้ามีความแตกต่างกัน

4. กฎระเบียบการค้าและการลงทุน

มาตรการภาษี

บรูไนไม่มีการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและห้างหุ้นส่วน และไม่มีภาษีส่งออก ภาษีขาย ภาษีเงินเดือน ภาษีการผลิต มีเพียงการเรียกเก็บภาษีนิติบุคคลจากบริษัทเท่านั้น หากมีอัตราการจัดเก็บที่ต่ำมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค นอกจากนี้ยังมีการยกเว้นภาษีต่างๆ ให้แก่ผู้เริ่มกิจการและกิจการที่ได้รับการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการบรูไน พร้อมยังให้สิทธิพิเศษต่างๆ เพื่อจูงใจให้มีการลงทุนและการจ้างงานในประเทศ จะจัดเก็บภาษีเงินได้เฉพาะประโยชน์ที่ได้จากการค้าและธุรกิจ เงินปันผลจากบริษัทที่ได้ผ่านการจัดเก็บภาษีของบรูไน ดอกเบี้ยและส่วนลด ค่าเช่า ค่ารอยัลตี้และผลประโยชน์ที่ได้จากทรัพย์สินต่างๆ

ทั้งนี้การเก็บภาษีเงินได้ของบริษัทต่างชาติจะคำนวณเฉพาะรายได้ที่เกิดในบรูไนเท่านั้น โดยอัตราภาษีเงินได้ของบริษัทอยู่ที่ร้อยละ 30 นอกจากนั้นภาษีที่มีการจัดเก็บได้แก่ อากรแสตมป์ ภาษีปีโตรเดียม ภาษีหัก ณ ที่จ่าย เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 20 สำหรับดอกเบี้ยรับจากค่าธรรมเนียม ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ที่จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการที่ไม่มีถิ่นพำนักในบรูไน